

Falusi Márton

Zuglischer Manó a másvilágon

1.

Ha elárulom, nem hiszitek,
remélem, nem vagyok világos.
Egyik igazság sem viselné
el a verset, mi tartogatja.

Súlypontjukat áthelyező árnyak
lábjegyzetelik Zuglischer Manót,
akár másodpercek a változékonyságot,
mától egyre hosszabb lesz a nappal,
a sötétből alkotott többségi vélemény,
egész embert kíván, mint a szesz
vagy a pénztárosnő libidója,
húsárut dobálnak a hűtőpultba
romlandó henteskisasszonyok,
hét óra, kiírják, mi mennyibe kerül,
ilyenkor sorsolják a műtéti
sorszámokat, stilizálják az éjfélt,
a teljesség nyersfordítását.

2.

Pontosítom, magyarázom az enélkül
jelentéktelenné elhúzódó botrányt,
akkor jogos az egyéni kín,
ha elvonatkoztatunk tőle.

Mind meghalunk, mondta Julius Caesar
március idusának reggelén,
körkörösen haladva felsúrolta
fogsorát a szónoki fordulatokhoz –
merénylet áldozatául esett

- na, és aztán? -, nincs ezzel egyedül,
bűnlajstromát nem keresztelte el
történelemnek, talán az isteneket
okolta eszméletvesztése előtt,
bosszúsan átfutott agyán, hogy nem
javított ki egy-két rossz deklinációt
a *Gall háború* kefelevonatában,
végül a márványlépcsőre rogyott.

3.

Zuglischer Manó a semmiből jön
és a semmibe tart, sem anyját, sem apját
nem tudja hová tenni, amint elszólja
magát, kifogy a világból, mintha meg
sem született volna, gyerekszobája
helyrajzi számon kívül hordott ki
beázást, beruházást, elvetélt
kísérletek sebzik föl a várakozást,
munkába ment az ég, nem vigyáz rá,
kiöntötték a fürdővízzel együtt,
mert csak a hajótörött gondolkodik
hihetően, s mindenkinek az ő
gondolatai járnak a fejében.

Lehet, hogy magzat korában elhajtották,
kiközösítették az érzékszervek,
későn jött a progeszteronpótlás,
néhány észrevétlen vércsöppben elfolyt.

Mi a gyerek? A kapcsolat fedezete,
vagy a gyerek fedezete a kapcsolat,
ha gyakran zsarolják vele a férfit,
az egyedülálló nőt torkon ragadják?

Hol kezdődik az élet, s hol ér véget,
egyáltalán szakaszolható-e,
amit tapasztalunk, s amit nem,
jogképességgel bír-e a monstrum?

Ha már nevén nevezhető, nem kétség
az intim együttlét fehérjehalmaza,
nippnek támasztott, fekete pont addig,
gomolygó ködben megfoghatatlanul.

Személytelen a fény szenvedése,
idegen előszobákba árad,
sok terhet visel ahhoz, hogy egyet
maradéktalanul rábízassunk.

4.

Arcunk éles vitrinizzója kiég,
nem tartozik hozzánk, mi mesterséges
latin nyelvi képződményben rejlik,
valójában semmi sem észlelhető.

Julius Caesar feloszlott holtteste
tizenkét nap után újraéledt,
legalábbis ezt mesélte Zuglischer,
elmondta, hogy s mint kóborolt, mendegélt
a többi lélekkel a másvilágon,
Ananké ölében orsó pereg,
mely által nyolc egymásba illesztett
korong végzi lassú körforgását,
el kell sajátítanunk a legfőbb tudást,
hogy a lehetséges életformák közül
mindig és mindenütt a jobbat válasszuk,
hiszen az felelős, aki választ –
de ki választ, amikor mi választunk?

Szüleink is olyan idegenek,
mintha nem lenne hozzájuk közünk,
holtig nyögjük közösülésüket,
kiszállva testünkből el nem szakadunk
daimonunktól, génszekvenciáknál
anyagszerűbb szabadság a szellem,
a város, a covidos tüdőrajzolat
tejüveghomályában a kéményfüstök;
egy Lélek által mi mindnyájan egy testté
kereszteltettünk meg, és mi mindnyájan
egy Lélekkel itattattunk meg, akár
zsidók, akár görögök, akár szolgák,
akár szabadok, ugyanúgy faggattatunk:

melyik béke vetett véget a hétéves
háborúnak, hogy hívják a három párkát,
a kilenc múzsát, a három gráciát,
az ókor hét bölcsét, Róma hét királyát,
mi volt Herkules tizenkét próbája,
hány néven fogan meg bennünk a szerelem,
hányféleképpen gátoljuk a fogamzást,
hervasztjuk el, mi virágba borult,
öntözzük meg a magtalan vetést,
vágunk léket a tett jégpáncélján,
nyitunk tüzet a megrianó vadra,
mért vessük kőtáblába, hogy a szentség
a vér szükségszerű kimenetele?

5.

Zuglischer Manó is készülődik
anélkül, hogy tudatosítaná,
cselekedetei semmi egyébhez
nem szolgáltatnak jogalapot, mint hogy
gyermekével valaha találkozzon:
húsz percig létezett a felvételen,
egyik létigével sem illethető,
nemvan, nemvolt, nemlesz,
nemnincs, nemél, nemlakik,
az ultrahangfej és a kontaktzselé
teremtmenyi előnézete,
a titoknak háttal helyet foglaló,
frappáns orvosi barlanghasonlat.

Székén ülve Zuglischer nem veheti le
szemét a szélesvásznú rövidfilmről,
pedig nézni sem merészel, húsz perc
édesapaságot kell most kiélvezni,
ha van idő, egyszer s mindenkorra,
életkoralapú Facebook-csoportjaink
olyan anyukákkal ismertetnek össze,
akik veled egy időben várandósak,
olvasható a római jog tankönyvben,
hogy hiába portio mulieris,
az anyatest része a nasciturus,
már megszületettnek tekintendő,
valahányszor érdekeiről van szó.

6.

Szabálytalan szívverés, a dobbanás
frekvenciája normálistól eltér,
jócskán három milliméter feletti
a tarkótáji vizenyővastagság,
a hiányzó orrcsont és az alacsony
ülőmagasság jól dokumentálják
a fejlődési rendellenességet,
szögekben és hosszértékegységben
kifejezhetővé szűkül az élet,
a halálról alkotott többségi vélemény,
a koponya, a csípő, a comb nagysága
hetven százalékos valószínűséggel
Down-szindrómára következtetnek.

Hasonló háromszögeket keresett úgy
Zuglischer a geometriaórán,
mint a négydimenziós vetítésen
a magához való hasonlóságot.

Jézus úgy aránylik hozzá, mint a
méhmagzat a kromoszómahibához,
ne vegye emberszámba, szól a nőgyógyász,
csak csirkeporc, csak marhakollagén.

Értse meg, hogy nem ember, máskülönben
nem jut rajta túl – mért kéne túljutni? –,
szenvetni fog – vajon ő nem szenved? –,
megesküszöm, hogy nem több műfogásnál.

Természetére hallgat, kötelességét
teljesíti, átnyújtja a védőnőnek
az aláírt abortusz-formanyomtatványt,
hogy a hivatalos ügy elintéződjön.

Helyesbíték, Manó és a társa
– két test, egy lélek – szignózzák a kérvényt,
sosem bizonyosodhatnak meg arról,
hogy nem saját maguk semmisülnek meg.

7.

Hülyeség, hogy lelkükből egy darab,
elvégre a lélek oszthatatlan,
a test is, ki így, ki úgy fogyatékos,
fogyatékkal él, fogyatékkal hal,
fogyatékkal se élő, se halott,
egyikünk sem tökéletesíthető
ígéreteink beváltása révén,
nem részesülhetünk kegyelemben;
Manó első igaz szerelmével
rohant éjszakai ügyeletre,
s az esemény utáni tablettá
receptjét hétvégén is nyitva tartó
patikában azonmód kiváltotta.

A testet azóta kerülgető lélek,
a lány, a fiú, Caesar, Zuglischer
kiteljesednek a pusztulásban,
szerkesztik a teremtés névmutatóját.

